

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

A kihelyezett nemzeti szakértők tisztességtelen kezelése - 495/2003/ELB. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 495/2003/ELB - Vizsgálat megindítása 27/03/2003 - Határozat 13/12/2006

A két panaszos egy házaspár volt, akik mindketten kihelyezett nemzeti szakértőként dolgoztak a Bizottságnál. Panaszuk a feleség támogatásokra való jogosultságára vonatkozott. A Bizottság a feleség részére csökkentett tartózkodási támogatást ítelt meg, mivel vélt tartózkodási helye azonos volt a kihelyezés helyével (Brüsszel). A panaszosok szerint a feleség felvételi helye Párizs volt, ezért a tartózkodási támogatás teljes összegét meg kellett volna kapnia.

A Bizottság véleményében kifejtette, hogy a 2002. április 30-i bizottsági határozat ilyen támogatásokat szabályozó 20. cikkével összhangban a férj fő tartózkodási helye Brüsszelben volt. A feleség vélt tartózkodási helye ezért szintén Brüsszel volt, ennek megfelelően csak csökkentett támogatásra volt jogosult.

A bizottsági határozat francia és angol változatának összehasonlítását követően az Ombudsman békés megoldást javasolt. Azt ajánlotta, hogy a Bizottság mérlegelhetné (i) a teljes napi tartózkodási támogatás kifizetését a feleségnek, amelyre a 17. cikk francia változata alapján jogosultnak látszik, és (ii) a kiegészítő átalánytámogatás kifizetését, amelyre a 18. cikk angol és francia változata alapján egyaránt jogosultnak tűnik.

A Bizottság elutasította a javaslatot. Úgy vélte, hogy a határozat szerzőjének szándéka az volt, hogy kizárja a magasabb összegű támogatás fizetését olyan esetekben, amikor a szakértőt oda helyezik ki, ahol házastársa már letelepedett. A Bizottság elismerte, hogy a határozat francia változatának fordítása hibás, de úgy vélte, hogy egy ilyen hiba nem hoz létre törvényes jogot, és nem képez hivatali visszasságot.

2004. februárban a Bizottság új határozatot fogadott el, amellyel az angol és a francia szöveget egyaránt módosította, hogy érvényt szerezzen annak, ami az érvei szerint a 2002-es határozattal a szándéka volt.

2005. decemberben az Ombudsman levélben fordult az illetékes biztoshoz, személyes részvételét kérve a panasz kielégítő kezelésének biztosításában, jelezve, hogy ez történhetne például a panaszosoknak adott *ex gratia* kifizetés formájában. A biztos válaszában azt az álláspontot képviselte, hogy a Bizottság helyesen értelmezte az alkalmazandó szabályokat, és elutasította az Ombudsman javaslatát.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság tisztességtelenül járt el a panaszosokkal szemben azáltal, hogy lényegében úgy kezelte az ügyet, mintha az adott időpontban nem a korábbi, hanem az új határozat lett volna hatályban. Ez hivatali visszásságnak minősül, ezért az Ombudsman kritikai észrevételt tett. Az Ombudsman emellett sajnálatának adott hangot záró határozatában, amiért a Bizottság nem használta ki a lehetőséget, hogy bizonyítsa a megfelelő ügyintézés elvei mellett elkötelezettségét. Az Ombudsman bejelentette, hogy szándékában áll a felelős biztossal együtt megvizsgálni, hogyan lehetne előmozdítani a szolgáltatási kultúrát az érintett főigazgatóságnál.

Strasbourg, 2006. december 13.

Tisztelt P. és D. Úr!

2003. március 6-án Ön panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz a 2002. április 30-i C(2002)1559 bizottsági határozattal összhangban P. kirendeléssel foglalkozó nemzeti szakértőként való feltételezett tartózkodási helye miatt a Bizottság ellen.

2003. március 27-én továbbítottam a panaszt a Bizottság elnökének. A Bizottság 2003. június 30-án küldte meg véleményét. Megküldtem Önnek egy felkérést, hogy tegye meg észrevételeit, amelyet 2003. szeptember 10-én küldött el. 2003. november 20-án további információkat kértem a Bizottságtól. A Bizottság 2003. december 19-én küldte meg kiegészítő észrevételeit. Az észrevételeket 2004. február 24-én és 2004. március 16-án küldött felkéréssel továbbítottam Önnek.

2004. október 26-án levelet írtam a Bizottság elnökének, hogy az Ön panaszára barátságos megoldást találjak. A Bizottság 2005. január 6-án küldte meg válaszát. Továbbítottam Önnek egy felkérést, hogy tegye meg észrevételeit, amelyet 2005. február 21-én küldött el.

2005. május 24-én további információkat kértem a Bizottságtól, és ugyanezen a napon tájékoztattam Önt. A Bizottság 2005. július 8-án válaszolt kérésemre. Továbbítottam Önnek a Bizottság válaszát, és felkértem, hogy tegye meg észrevételeit, amelyeket 2005. augusztus 18-án küldött.

2005. december 15-én írtam Kallas biztos úrnak a panaszáról. Kallas biztos válasza 2006. április 5-én érkezett meg. Felkértem Önöket, hogy tegyék meg észrevételeiket e válaszra vonatkozóan, amelyet 2006. június 22-én tettek meg.

A következő időpontokban vette fel a kapcsolatot a szolgálataimmal: 2003. június 18., 2003. július 23., 2003. november 4., 2004. március 15., 2004. június 18., 2005. január 24., 2005.

május 10., 2005. július 15., 2005. november 15. és 2006. május 24.

Panaszának kezeléséről 2004. július 29-én, 2004. október 5-én és 2006. február 13-án tájékoztatást küldtem Önnek.

Most azért írok, hogy tudassam Önökkel az elvégzett vizsgálatok eredményeit.

A PANASZ

A panaszosok szerint a releváns tények összefoglalva a következők:

A panaszosok házassok, és 2002 júniusa óta D. úr, 2002 júliusa óta pedig P. asszony a Bizottság Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóságán (a továbbiakban: Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóság) kirendelt nemzeti szakértőként dolgoznak. Kirendelésük előtt a párizsi Infrastrukturális, Közlekedési és Lakásügyi Minisztériumban dolgoztak. 2002. július 30-án a Bizottság tájékoztatta P.-t arról, hogy a Bizottsághoz kirendelt nemzeti szakértőkre alkalmazandó szabályokról szóló, 2002. április 30-i C(2002)1559 bizottsági határozat értelmében a napidíjnak csak 25%-át kapja meg, mivel házastársa már Brüsszelben élt. Férje megkapja a teljes napidíjat, és a tartózkodási helye Párizs.

A panaszosok több alkalommal is kapcsolatba léptek a Bizottsággal, hogy magyarázatot kapjanak. A Bizottság határozatát a C(2002)1559 határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontjára alapozta, amely (az angol változatot idézve) *kimondja, hogy „[a] kirendelés helye a kirendelés helye, ha a Bizottság kirendelés iránti kérelmének időpontjában a kirendelés helye a KNSZ házastársának vagy eltartott gyermekeinek a lakóhelye.”*

A határozat francia változatában a 17. cikk (1) bekezdése a napidíj összegét a felvétel helye és a kirendelés helye közötti távolság alapján határozza meg, nem pedig a kvázi lakóhely és a kirendelés helye közötti távolság alapján. Következésképpen, mivel P. a Bizottság kirendelési kérelmének időpontjában Párizsban dolgozott, az akkor neki átadott határozatnak megfelelően teljes napidíjban kell részesülnie.

A panaszosok szerint helytelen volt figyelmen kívül hagyni a felvétel helyének fogalmát, vagy azonosítani azt a feltételezett tartózkodási hellyel. P. tekintetében a Bizottság határozata nem felelt meg a 2002. április 30-i C(2002)1559 bizottsági határozatnak.

A 20. cikk (3) bekezdése b) pontjának rendelkezése nem alkalmazandó a nem házas párokra, sem az olyan KNSZ-re, amelynek házastársa a kirendelést követően érkezik Brüsszelbe. Ezenkívül csak arra a házastársra vonatkozott, aki az utolsó kirendelésre került, és nem eredményezett egyenlő csökkentést mindkét házastárs számára. Végül a házasság nem jelentett közös irányítást. A két panaszos külföldi munkavégzésének költségeit nem szabad csak az egyik házastársnak járó juttatásból fedezni.

Végezetül a panaszosok sajnálatukat fejezték ki a Bizottság magatartása miatt, amely nem

adott részletes választ számukra.

Összefoglalva, a panaszosok azt állították, hogy a Bizottság nem tett eleget a 2002. április 30-i határozatának, különösen a 17. cikknek, és mivel P. felvételének helye Párizs volt, a teljesapidíjat meg kell kapnia. Ezenkívül azt állították, hogy a Bizottság 2002. április 30-i határozata hátrányos megkülönböztetést alkalmazott a házaspárokkal szemben.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság panaszra vonatkozó véleménye a következőképpen foglalható össze:

A 2002. április 30-i bizottsági határozat 17. cikkének (1) bekezdése a tartózkodási hely és a kirendelés helye közötti távolság alapján határozza meg aapidíj összegét. Amennyiben ez a lakóhely kevesebb, mint 150 km-re van a kirendelés helyétől, a teljes juttatás 25%-ára csökken.

A 20. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„[e] szabályok alkalmazásában a kvázi lakóhely az a hely, ahol a KNSZ közvetlenül a kirendelést megelőzően a munkáltatóval szemben ellátta feladatait.”*

Ugyanezen határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontja azonban egyértelműen kimondja, hogy *„[a] z állandó lakóhely az a kirendelés helye, ahol a kirendelés helye a KNSZ házastársának vagy eltartott gyermekeinek fő lakóhelye.”* Következésképpen, mivel a vélelmezett lakóhely és a kirendelés helye azonos, a KNSZ csak a csökkentett juttatásokra jogosult.

A Bizottság szerint ezek a szabályok nem alkalmaztak hátrányos megkülönböztetést a házaspárokkal szemben. Valójában analógia útján minden olyan hivatalos személyegyesítő társaságra vonatkoztak, amelyet annak az államnak a vonatkozó nemzeti jogszabályai ismernek el, amelyhez a KNSZ tartozott.

Aapidíj a kirendelés helyén felmerülő megélhetési költségek fedezésére szolgál (alapítás, lakhatás, közüzemi szolgáltatások stb.). A Bizottság úgy vélte, hogy házaspár esetében e költségek szinte mindegyikét fedezték a már a kirendelés helyén lakóhellyel rendelkező két házastárs egyikének nyújtott teljes juttatások, és ezért a másik házastárs esetében teljes mértékben indokolt a 25%-osapidíj.

Pontosan ez volt a helyzet a panaszosok esetében, akik többször teljes körű tájékoztatást és teljes magyarázatot kaptak arról, hogy a bizottsági határozat hogyan alkalmazandó a személyes helyzetükre.

A panaszosok észrevételei

Észrevételeikben a panaszosok összefoglalva a következőket tették:

A Bizottság véleményében kifejtettekkel ellentétben a 2002. április 30-i határozat 17. cikkének (1) bekezdése aapidíj összegét a felvétel helye és a kirendelés helye közötti távolság alapján határozza meg. P.-t Párizsban toborozták, ahol dolgozott. A panaszosok úgy vélték, hogy nem

helyénvaló figyelmen kívül hagyni a felvétel helyének fogalmát, vagy azonosítani azt a feltételezett tartózkodási hellyel.

A panaszosok szerint ez a rendelkezés, amely csak a házaspárokra vonatkozott, diszkriminatív volt. A kirendeléssel foglalkozó nemzeti szakértőkre vonatkozik, akiknek házastársai a kirendelés iránti kérelem időpontjában már Brüsszelben élnek, nem pedig azokra, akik a kirendelés iránti kérelmet követően csatlakoznak házastársukhoz. A pár gazdasági helyzete mindkét esetben azonos. Mindkét panaszos érdeklődési központja Franciaország, nem pedig Brüsszel, ahol csak ideiglenesen dolgoznak. A panaszosok párhuzamot vontak az Európai Bizottság tisztviselői és alkalmazottai által kapott külföldi munkavégzési támogatással. Ezt a támogatást a házastárs helyzetétől függetlenül nyújtják. Ez a rendelkezés továbbá nem vonatkozik a brüsszeli nagykövetségeken és állandó képviseleteken már dolgozó nemzeti szakértőkre. Házastársuk helyzetétől függetlenül teljes ellátásban részesülnek.

A házasságkötéshez és a családalapításhoz való jog az Alapjogi Chartában foglalt alapvető jogok. E jogok gyakorlása nem vezethet pénzügyi szankcióhoz az egyik házastárs számára. A kirendeléshez kapcsolódó költségeket nem csak az azonos feltételek mellett felvett házastárs juttatásaiból kell fedezni.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Alapjogi Charta rendelkezik az egyenlő bánásmód elvéről.

A 2002. április 30-i határozat 18. cikkének megfelelően a napidíj a munkabér részét képezi. P.-t az A kategóriába tartozónak kell tekinteni, de teljes fizetése lényegesen alacsonyabb, mint az A kategória legalacsonyabb illetménye. 2002. október 7-én a panaszosok kérték e különbség kiegészítését, mivel az a „felvételi hely” fogalmából is következik. Nem kaptak választ.

További vizsgálatok

A Bizottság véleményének és a panaszosok észrevételeinek gondos mérlegelése után úgy tűnt, hogy további vizsgálatokra van szükség. Az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa arról, hogy a 2002. április 30-i bizottsági határozat rendelkezései, különösen a 20. cikk (3) bekezdésének b) pontja a következő esetekben alkalmazandó-e:

- nem házas párok, akik mindketten knsz-ek;
- Knsz, amelynek házastársai csak a kirendelés iránti kérelem benyújtását követően érkeznek Brüsszelbe;
- A brüsszeli nagykövetségeken vagy állandó képviseleteken felvett KNSZ.

A Bizottság további válasza

A Bizottság további válasza a következőképpen foglalható össze:

A 2002. április 30-i bizottsági határozat rendelkezései, különösen annak 20. cikke (3) bekezdésének b) pontja valamennyi nem házas párra alkalmazandó, amennyiben élettársi kapcsolatukat a KNSZ szerinti állam vonatkozó nemzeti jogszabályai ilyenként ismerik el.

A bizottsági határozat rendelkezései csak azokra a KNSZ-ekre alkalmazhatók, akiket a Bizottság szolgálataihoz rendelnek ki. Ha a Brüsszelben élő házastárs knsz, a rendelkezések erre a személyre vonatkoznak. Ha a Brüsszelbe érkező házastárs nem KNSZ, a rendelkezések

egyértelműen nem alkalmazhatók rá.

A bizottsági határozat kifejezetten kizárja e szabály alkalmazása alól a brüsszeli nagykövetségeken vagy állandó képviseleteken felvett KNSZ-eket.

A panaszosok azt állították, hogy a Bizottság által fizetett juttatások a fizetés részét képezik. Ez nem igaz a KNSZ-ekre. A knsz-ekre alkalmazandó szabályzat 1. cikkének (2) bekezdése egyértelműen kimondja: „*a jelen szabályzat hatálya alá tartozó személyek a kirendelés teljes időtartama alatt a munkáltatójuk szolgálatában maradnak, és továbbra is e munkáltató fizeti őket.*” Következésképpen a Bizottság és a KNSZ között nem áll fenn szerződéses kapcsolat. A napidíjaknak a Bizottság és a KNSZ munkáltatója közötti megállapodása a kirendelés helyén felmerülő megélhetési költségek fedezésére szolgál.

Ezenkívül a panaszosok kijelentették, hogy 2002. október 7-én kérelmezték a KNSZ-ekről szóló bizottsági határozat 18. cikkének alkalmazását a kiegészítő átalánytámogatás tekintetében, és hogy e kérelem nyomán nem történt további intézkedés. 2002. december 10-én elutasító választ küldtek P. asszonynak. A KNSZ-ekre alkalmazandó szabályzat 18. cikkének (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy: „*[e]xcept, ha a kirendelt nemzeti szakértő felvételi helye a kirendelés helyétől legfeljebb 150 km-re van, adott esetben a munkáltatója által fizetett bruttó éves munkabér (kevesebb családi támogatás) és a Bizottság által fizetett napidíj és az A8 vagy B5 besorolási fokozat 1. fizetési fokozatába tartozó tisztviselőnek fizetendő alapilletmény különbségével megegyező kiegészítő átalánytámogatásban részesül, attól függően, hogy melyik kategóriába sorolják.*”

P.-t a 20. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján rendelték ki, amely szerint a vélelmezett lakóhely és a kirendelés helye azonos, a KNSZ csak a csökkentett juttatásokra jogosult. Következésképpen a 18. cikk (1) bekezdésének első sorában előírt kizárás teljes mértékben alkalmazandó P. asszony esetében, aki nem jogosult kiegészítő átalánytámogatásra.

A panaszosok további észrevételei

P. asszony válaszolt az ombudsman észrevételeinek benyújtására vonatkozó felhívására, amelyet a panaszosoknak megküldtek. További észrevételeikben a panaszosok összefoglalva a következőket teszik:

Először is, a napidíjak csökkentése diszkriminatív. A Bizottság véleménye elismeri, hogy a napidíjak csökkentése nem minden párra vonatkozott egyformán:

- A brüsszeli nagykövetségeken vagy állandó képviseleteken felvett KNSZ-ek házastársuk helyzetétől függetlenül teljes napidíjban részesülnek;
- A KNSZ akkor kapja meg a teljes ellátást, ha házastársa a kirendelési kérelmet követően érkezik Brüsszelbe, és nem korábban, mint a panaszosok esete;
- a nem házas párok esetében a támogatás csökkentése, ha az élettársi kapcsolatot a KNSZ tagállama elismeri, nem tűnik egyenlőnek.

Ezenkívül a panaszosok nem értették, hogy a határozat rendelkezései miért korlátozhatják egyrészt a KNSZ feladatait, jogait és kötelezettségeit a nemzeti közigazgatásukkal való kapcsolatuk miatt (amely továbbra is a munkáltatójuk), másrészt a napidíj csökkentését a KNSZ

családi állapota miatt, és mivel úgy ítélte meg, hogy az érdekelttség központja a kirendelés helye. P. asszony szakmai és családi érdekei családi állapota ellenére Franciaországban vannak; a francia társadalombiztosítási rendszer hatálya alá tartozik, adót fizet és ingatlant birtokol Franciaországban. Végül az Európai Közösségek személyzeti szabályzatában nincs hasonló rendelkezés. A külföldi munkavégzési támogatást a tisztviselők családi állapotuktól függetlenül kapják.

Másodszor, a bizottsági határozat egyes rendelkezései nem felelnek meg az egyenlő bánásmód elvének. A Bizottság állításával ellentétben a napidíjak a fizetés részét képezik, mivel a fent említett határozat 18. cikke szerint egyes knsz-k a nemzeti illetményük alacsony szintje miatt kiegészítő támogatásban részesülhetnek. P. teljes illetménye (francia illetmény plusz napidíj) megegyezik a C kategóriába tartozó tisztviselő illetményével. Ez a kiegészítő támogatás nem vonatkozik rá, mivel házasságban él. Ezenkívül a panaszosok esetében a napidíjak csökkentése 100 000 EUR veszteséget jelent. Ez az összeg nem tűnik arányosnak a panaszosok által a házasságuk miatt a megélhetési költségek terén elért megtakarításokkal. A panaszosok úgy vélték, hogy nehéz megmagyarázni, hogy a KNSZ miért kapta meg a napidíjainak fedezését célzó teljes napidíjat, míg egy másik KNSZ ugyanebben a helyzetben a juttatásoknak csak 25%-át kapta meg.

Harmadszor, a panaszosok szerint a Bizottság P. esetében úgy határozott, hogy azonosítja a felvétel helyét a vélelmezett lakóhellyel. A Bizottság nem kommentálta a 2002. április 30-i C(2002)1559 határozat francia és angol nyelvű változatában fennálló különbséget. P. asszony soha nem kapta meg a bizottsági határozat 17. cikkének (1) bekezdésében előírt havi pótlékot.

Végül a bizottsági határozat rendelkezései ellentétesek az esélyegyenlőség elvével. Mivel Mrs. P. házasságban él, személyes helyzete ugyanolyan legyen, mint a férjeé, aki ideiglenesen más helyen dolgozhat.

A panaszosok megküldték az ombudsmannak a 2004. február 27-i bizottsági határozat (2) felülvizsgált francia változatát, amelyben a „*felvétel helye*” kifejezés helyébe a „*lakóhely*” kifejezés lép.

AZ OMBUDSMAN ARRA IRÁNYULÓ ERŐFESZÍTÉSEI, HOGY BARÁTSÁGOS MEGOLDÁST TALÁLJANAK

A Bizottság véleményeinek és a panaszosok észrevételeinek gondos mérlegelését követően az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem válaszolt megfelelően a panaszosok állításaira és állításaira.

A barátságos megoldásra irányuló javaslat

Alapokmánya 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban az ombudsman ezért levélben fordult a Bizottság elnökéhez, hogy javasoljon baráti megoldást.

Az európai ombudsman azt javasolta, hogy a Bizottság fontolja meg P. asszony kifizetését:

- a 17. cikk francia változata szerint öt megillető teljes napidíj, valamint

- a 18. cikk angol és francia változata szerint öt megillető kiegészítő átalánypótlék.

Javasolja továbbá, hogy a Bizottság a javaslatra adott válaszában vegye figyelembe a 17. cikk (1) bekezdése szerinti havi pótlék kérdését.

Ez a javaslat a következő előzetes következtetéseken alapult:

1. Az ombudsman megjegyezte, hogy a C(2002)1559. sz. határozat Bizottság általi értelmezése szerint úgy tűnik, hogy a 17. cikkben (napidíj és a pótlólagos havi juttatás) és a 18. cikkben (a kiegészítő átalánydíj) meghatározott jogosultságokat a lakóhelyre vonatkozó 20. cikk korlátozza.

2. Az ombudsman gondosan elemezte a C(2002)1559 bizottsági határozat francia és angol nyelvű változatát, és megállapította, hogy ezek között eltérések vannak.

A Bizottság 2002. április 30-i határozata (C(2002)1559) kimondja:

Cikkek

Angol nyelvű változat

Francia változat

III. fejezet – Kedvezmények és kiadások

Chapitre III – indemnités et dépenses

17. cikk

Napidíj 1. A KNSZ a kirendelés teljes időtartama alatt napidíjra jogosult. Ha a kvázi lakóhely és a kirendelés helye közötti távolság legfeljebb 150 km, a napidíj 26,25 EUR; ha a távolság meghaladja a 150 km-t, a napidíj 105 EUR. Ha a KNSZ semmilyen forrásból nem kapott költözési költséget, további havi juttatást kell fizetni az alábbi táblázatban foglaltak szerint:

Indemnités de séjour 1. 'END a droit, pour la durée de son détachement, à une indemnité de séjour Journalière. Távolság entre le lieu de recrutement et le lieu de détachement est égale ou inférieure à 150 km, l'indemnité est de EUR 26.25. Elle est de EUR 105 si cette distance est supérieure à 150 km. Si l'END n'a bénéficié d'aucun remboursement de ses frais de déménagement, une indemnité supplémentaire est Accordée conformément au tableau ci-dessous:

A felvétel helye és a kirendelés helye közötti távolság (km)

Összeg EUR-ban

Távolság le lieu de recrutement et le lieu de détachement (km)

Montant en euro

0–150

0

0–150

0

> 150

67.5

> 150

67.5

(...)

(...)

18. cikk

Kiegészítő átalánytámogatás 1. Kivéve, ha a kirendelt nemzeti szakértő felvételi helye a kirendelés helyétől legfeljebb 150 km-re van, adott esetben a munkáltatója által fizetett bruttó éves illetmény (kevesebb családi támogatás) és a Bizottság által fizetett napidíj és az A8 vagy B5 besorolási fokozat 1. fizetési fokozatába tartozó tisztviselő alapilletménye közötti különbségnek megfelelő kiegészítő átalányösszegben részesül, attól függően, hogy melyik kategóriába sorolják. (...)

Indemnité forfaitaire supplémentaire 1. A moins que le lieu de recrutement de l'expert national détaché ne se trouve à une distance égale ou inférieure à 150 km du lieu de détachement, l'END perçoit, le cas échéant, une indemnité forfaitaire supplémentaire égale à la différence entre le salaire annuel brut versé par son workingeur (moins les allocations familiales), Majoré de l'indemnité de séjour versée par la Commission, et la rémunération de base d'un fonctionnaire de grade A8 ou B5, échelon 1, selon la catégorie à laquelle l'END est assimilé. (...)

20. cikk

Lakóhely 1. E szabályok alkalmazásában a kvázi lakóhely az a hely, ahol a KNSZ közvetlenül a kirendelést megelőzően a munkáltatóval szemben ellátta feladatait. A kirendelés helye az a hely, ahol a KNSZ-t kijelölő bizottsági szervezeti egység található. Mindkét helyet az 1. cikk (5) bekezdésében említett levélváltásban kell megjelölni. 2. (...) 3. A vélelmezett lakóhely a kirendelés helye: a) (...) b) ha a Bizottság kirendelés iránti kérelmének időpontjában a kirendelés helye a KNSZ házastársának vagy eltartott gyermekeinek állandó lakóhelye. (...)

1. Aux fins du présent régime, est considéré comme lieu de résidence, le lieu où l'END exerçait ses fonctions pour son jobeur immédiatement avant son détachement. Le lieu d'affectation est le lieu où est situé le service de la Commission auquel l'END est affecté. CES lieux sont mentionnés dans l'échange de lettres visé à l'article 1, (5) bekezdés 2. (...) 3. Le lieu de résidence est censé être le lieu de détachement a) (...) b) si, au moment de la demande de détachement de la Commission, le lieu de détachement est le lieu de résidence principal du conjoint ou de l'enfant (des enfants) que l'END a à sa charge. (...)

Az angol változatban a határozat 20. cikke úgy rendelkezik, hogy bizonyos meghatározott körülmények között „*a vélelmezett lakóhely a kirendelés helye*”.

Ami az angol változatot illeti, úgy tűnik, hogy a 20. cikk korlátozza a napidíjra való jogosultságot, amelyet a 17. cikk a „kvázi lakóhely” és a „kirendelés helye” közötti távolság alapján határoz meg. Ez azonban nem korlátozza a havi pótlékot.

A 17. cikk francia változata azonban a jogosultságokat a felvétel helye (francia változatában a „*lieu de recrutement*”) és a kirendelés helye közötti távolság alapján határozza meg. Úgy tűnik tehát, hogy a 20. cikket nem úgy fogalmazták meg, hogy az korlátozná a 17. cikk szerinti jogosultságokat.

3. Az ombudsman azt is megjegyezte, hogy a 18. cikk francia és angol változata egyaránt meghatározza az említett cikk szerinti jogosultságot a felvétel helye és a kirendelés helye közötti távolság tekintetében. Az ombudsman ezért nem vélte úgy, hogy a 20. cikk megfogalmazása megfelelő lenne a 18. cikk szerinti jogosultság korlátozására, akár az angol, akár a francia változatban.

4. Az ombudsman gondosan elemezte továbbá a C(2002)1559 bizottsági határozatot módosító, 2004. február 27-i C(2004)577 bizottsági határozatot. Az ombudsman megjegyezte, hogy az új határozat összhangban van a francia és az angol nyelvi változattal, és hogy az új szöveg 20. cikke egyértelműen korlátozta mind a 17., mind a 18. cikk szerinti jogosultságokat.

A Bizottság 2004. február 27-i határozata (C(2004)577) kimondja:

Cikkek

Angol nyelvű változat

Francia változat

III. fejezet – Kedvezmények és kiadások

Chapitre III – indemnités et dépenses

17. cikk

Napidíj 1. A KNSZ a kirendelés teljes időtartama alatt napidíjra jogosult. Amennyiben a 20. cikknek megfelelően meghatározott lakóhely és a kirendelés helye közötti távolság legfeljebb 150 km, a napidíj összege 27,96 EUR; ha a távolság meghaladja a 150 km-t, a napidíj 111,83 EUR. Ha a KNSZ semmilyen forrásból nem kapott költözési költséget, további havi juttatást kell fizetni az alábbi táblázat szerint:

Indemnités de séjour 1. 'END a droit, pour la durée de son détachement, à une indemnité de séjour Journalière. Si la distance entre le lieu de résidence déterminé conformément à l'article 20 et le lieu de détachement est égale ou inférieure à 150 km, l'indemnité est de EUR 27,96 EUR, si cette distance est supérieure à 150 km, elle est de EUR 111.83. Si l'END n'a bénéficié d'aucun remboursement de ses frais de déménagement, une indemnité supplémentaire est Accordée conformément au tableau ci-dessous:

A lakóhely és a kirendelés helye közötti távolság (km)

Összeg EUR-ban

Távolság le lieu de résidence et le lieu de détachement (km)

Montant en euro

0–150

0

0–150

0

> 150

71.89

> 150

71,89

11

(...)

(...)

18. cikk

Kiegészítő átalánytámogatás, kivéve, ha a KNSZ lakóhelye legfeljebb 150 km-re van a kirendelés helyétől, adott esetben a munkáltatója által fizetett bruttó éves munkabér és a Bizottság által fizetett napi díj és az A8 vagy B5 besorolási fokozat 1. fizetési fokozatába tartozó tisztviselőnek fizetendő alapilletmény különbözetével megegyező kiegészítő átalánytámogatásban részesül, attól függően, hogy melyik kategóriába sorolják. (...)

Indemnité forfaitaire supplémentaire 1. A moins que le lieu de résidence de l'END ne se trouve à une distance égale ou inférieure à 150 km du lieu de détachement, l'END perçoit, le cas échéant, une indemnité forfaitaire supplémentaire égale à la différence entre le salaire annuel brut versé par son workingeur (moins les allocations familiales), Majoré de l'indemnité de séjour versée par la Commission, et la rémunération de base d'un fonctionnaire de grade A8 ou B5, échelon 1, selon la catégorie à laquelle l'END est assimilé. (...)

20. cikk

Lakóhely 1. E szabályok alkalmazásában a lakóhely az a hely, ahol a KNSZ közvetlenül a kirendelést megelőzően a munkáltatóval szemben ellátta feladatait. A kirendelés helye az a hely, ahol a KNSZ-t kijelölő bizottsági szervezeti egység található. Mindkét helyet az 1. cikk (5) bekezdésében említett levélváltásban kell megjelölni. 2. (...) 3. A lakóhely a kirendelés helyének tekintendő a következő esetekben: a) (...) b) ha a Bizottság kirendelés iránti kérelmének időpontjában a kirendelés helye a KNSZ házastársának vagy eltartott gyermekeinek állandó lakóhelye; (...)

1. Aux fins du présent régime, le lieu de résidence est le lieu où l'END a exercé ses fonctions pour son jobeur immédiatement avant son détachement. Le lieu de détachement est le lieu où est situé le service de la Commission auquel l'END est affecté. CES lieux sont mentionnés dans l'échange de lettres visé à l'article 1, (5) bekezdés 2. (...) 3. Le lieu de résidence est considéré comme étant le lieu de détachement dans les cas suivants a) (...) b) si, au moment de la demande de détachement de la Commission, le lieu de détachement est le lieu de résidence principal du conjoint ou des enfants que l'END a à sa charge. (...)

5. Bár az ombudsman az új határozatot a Bizottság korábbi határozatában elérni kívánt szándék bizonyítékeként ismerte el, az ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a Bizottság jogosult volt a korábbi határozatot úgy értelmezni, hogy e szándékot elérje P. tekintetében. Nyilvánvaló volt, hogy az új határozat nem alkalmazható visszamenőleges hatállyal. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság nem adott meggyőző magyarázatot arra vonatkozóan, hogy a korábbi határozat angol nyelvű változata miért tekinthető hitelesebbnek, mint a francia a 17. cikk szerinti napi díjra való jogosultság helyes kezelése tekintetében. Az

ombudsman nem vélte úgy, hogy a Bizottság meggyőző magyarázatot adott arra vonatkozóan, hogy P. 18. cikk szerinti jogosultságát miért kellene csökkenteni a 20. cikk szövegével, amely sem a francia, sem az angol változatban nem tűnt relevánsnak a 18. cikk szempontjából.

A Bizottság válasza az ombudsman baráti megoldásra irányuló javaslatára

Az ombudsman javaslatára a Bizottság a következő észrevételeket tette:

A Bizottság úgy ítélte meg, hogy teljes mértékben tiszteletben tartotta a Bizottsághoz kirendelt nemzeti szakértőkre alkalmazandó szabályok szövegét és *ratio legis* -ét, biztosítva a végrehajtás következetességét valamennyi érintett szakértő esetében. Ezért úgy ítélte meg, hogy ezeket a szabályokat helyesen alkalmazták.

Valóban, amikor ilyen helyzettel szembesülünk, a helyes irány a szóban forgó szabály *ratio legis* -ének figyelembevétele. Nem arról van szó, hogy egy nyelvi változat az ISPSO facto hiteles-e, és nem arról van szó, hogy lássuk, mit mond a nyelvi változatok többsége. Inkább az a kérdés, hogy melyik változat vagy verziók tükrözik helyesen a szerző szándékát.

A szerző szándékának meghatározása során fontos szempont a szóban forgó rendelkezésnek az előző szabállyal való összehasonlítása, annak megállapítása, hogy a változtatást szándékozták-e, és ha igen, melyek változtak. Meg lehet nézni a kísérő dokumentumokat is, amelyek magyarázatot adhatnak arra, hogy mi volt az új rendelkezés mögötti szándék. A jelen ügyben úgy tűnik, hogy az angol és a német szövegben helyesen kifejezett szándék az volt, hogy kizárja a magasabb összegű juttatás kifizetését, amikor a szakértőt olyan helyre rendelték ki, ahol házastársa már letelepedett, mivel ebben az esetben ésszerűen feltételezhető, hogy a másik helyre történő elküldés nem ugyanazokat a költségeket vonja maga után, mint a házaspár egyik tagjának a helyre történő első költözése. Annak ellenére, hogy az ellátás a beilleszkedési támogatás formájában nyújtott egyszeri átalánydíj helyett magasabb juttatás formájában valósul meg, a korlátozás a személyzeti szabályzatban (és amelyet a bíróságok helybenhagytak) az említett szabályzat VII. melléklete szerinti (újra)települési támogatásra vonatkozóan található meg.

Az eredeti angol szöveg francia fordításának hibája, amely a 2002. évi bizottsági határozat francia változatában a felvétel helyére való hivatkozáshoz vezetett, nem változtat ezen a következtetésen.

Igaz, hogy a 17. cikk (1) bekezdésének francia változata a „*felvétel helye*” kifejezést használja (a továbbiakban: *lieu de recrutement*), a „kvázi lakóhely” kifejezés helyett, amelyre az angol változat szerint a 20. cikk utal a 17. cikk szerinti jogosultságok korlátozása érdekében. A német változat azonban összhangban van az angol változattal, amely mind a 17. cikkben, mind a 20. cikkben a „lakóhely” („Wohnort”) kifejezést használja. Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy fordítási hiba történt a francia változatban, és hogy a jogalkotó tényleges szándéka az volt, hogy korlátozza a 17. cikk szerinti napiidőre való jogosultságot.

Sajnálatos és sajnálatos az a tény, hogy a szándékot nem helyesen fejezték ki franciául (míg angolul és németül), de nem teremthet jogi jogot. A Bizottság úgy véli, hogy még egy esetleges hivatali visszasság sem áll fenn – és semmiképpen sem olyan eset, amelyre a megoldásnak

pusztán az lenne a megoldás, hogy a határozat kibocsátója által nem kívánt jogokat biztosítani – és amelyeket (jogszerűen) nem biztosítottak másoknak, akik szintén a francia szöveg alapján jártak el.

A Bizottság arra is rámutatott, hogy a 20. cikk, amely korlátozza a 18. cikk szerinti jogosultságot, megemlíti a felvétel helyét is, és nem okoz fordítási nehézséget. A 20. cikk (1) bekezdésének első mondata általában „*e szabályok céljaira*” utal. Ha nem értelmezzük és alkalmazzuk a 20. cikket a Bizottság átfogó határozatának összefüggésében, és különösen a 17. és 18. cikkel kapcsolatban, az megfosztaná e cikket teljes értelmétől. Ez a pont akkor is igaz, ha csak a francia változatot vesszük figyelembe.

A Bizottság sajnálatát fejezte ki az ombudsman hivatali visszasságokkal kapcsolatos vádja miatt, és nem volt abban a helyzetben, hogy elfogadja az általa javasolt barátságos megoldást, amely messzemenő jogi precedenst teremtené. Az a polgár azonban, aki úgy véli, hogy a Bizottság jogellenesen megfosztotta őt valamely jogosultságától, gyakorolhatja a törvényben előírt jogorvoslati jogát a Bírósághoz.

A C(2004)577 határozat 2004. február 27-i elfogadásával a Bizottság már kijavította a panaszt megalapozó francia változatban szereplő szerencsétlen hibát. A Bizottság sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a hiba teljes jelentősége nem valósult meg, amíg ez az ügy fel nem merült.

A panaszosok észrevételei a Bizottság válaszával kapcsolatban

A panaszosok észrevételei (3) a következőképpen foglalhatók össze:

Először is, a panaszosok megköszönték az ombudsmannak a barátságos megoldásra irányuló javaslatát. Fenntartották panaszukat, és az alábbi észrevételeket tették.

Álláspontjuk szerint a Bizottságnak a *ratio legis* elvére való hivatkozása tévesnek tűnik, és ezen elv alkalmazása minden közigazgatási visszaélést igazol. Érthető erre az elvre hivatkozni, ha a szöveg megfogalmazása zavaros. Ebben az esetben a bírő a törvény szellemét vagy a szerző szándékát keresi. A jelen ügyben maga a szerző hivatkozik a *ratio legis* elvére, amely egyértelmű, és nem okoz értelmezési nehézséget. A panaszosok csak annak a szövegnek az alkalmazását kérték, amelyet P.-nek a Bizottsághoz való megérkezésekor közöltek, és amely a napidíjakat a felvétel helye és a kirendelés helye közötti távolsághoz köti. Válaszában a Bizottság olyan közigazgatási gyakorlatot igazol, amelynek célja a szöveg megtagadása és az írott szöveg megvetése. Ez önkényességhez vezet. Amikor egy közigazgatási határozat kétértelműség nélkül biztosít jogot, visszaélésszerűnek tűnik ezt a jogot visszavonni, mert a határozat nem vagy már nem tükrözi a szerző szándékát.

További vizsgálatok

A Bizottság barátságos megoldási javaslatra adott válaszában gondos mérlegelés után úgy tűnt, hogy további vizsgálatokra van szükség. Az ombudsman nem tudta azonosítani a Bizottság válaszában azon részét, amely a 17. cikk (1) bekezdése szerinti havi pótlék kérdésének figyelembevételére irányuló kérésére válaszolt. Ezért arra kérte a Bizottságot, hogy tisztázza álláspontját ebben a kérdésben.

A Bizottság további válasza

A Bizottság további válaszában a következő észrevételeket tette:

A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben a bizottsági határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében P. feltételezett lakóhelye és kirendelésének helye azonosnak minősül, ezért a KNSZ csak a csökkentett juttatásra jogosult. Ilyen esetben a 2005. március 22-i bizottsági határozattal (4) módosított C(2004)577 bizottsági határozat 17. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „*amennyiben a 20. cikknek megfelelően meghatározott lakóhely és a kirendelés helye közötti távolság legfeljebb 150 km, a napidíj 28,16 EUR (...)*”.

A 17. cikk második bekezdésének szövege a következő: *amennyiben a KNSZ semmilyen forrásból nem kapott költözési költséget, további havi juttatást kell fizetni az alábbi táblázatban foglaltak szerint: (...)*”. A panaszosnak nyújtott havi pótlékot a fent említett táblázat első sorában a következőképpen tüntetik fel: ha a lakóhely és a kirendelés helye közötti távolság 150 km-nél kisebb, ez a juttatás 0 EUR.

A 20. cikk rendelkezései szerint a napidíj és a pótlólagos havi juttatás szorosan összefügg, és a vélelmezett lakóhelytől és a kirendelés helyétől függ. Ezért ebben a konkrét esetben a Bizottság jogi szempontból nem fizetheti meg a havi pótlékot.

A Bizottság fenntartotta azon álláspontját, hogy teljes mértékben tiszteletben tartotta a nemzeti szakértőknek a Bizottsághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályok szövegét és *ratio legis*-ét, biztosítva a végrehajtás következetességét valamennyi érintett szakértő számára. Ezért úgy ítélte meg, hogy ezeket a szabályokat helyesen alkalmazták. A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság nem volt abban a helyzetben, hogy elfogadja az ombudsman által javasolt baráti megoldást.

A panaszosok további észrevételei

A panaszosoknak a Bizottság további válaszára vonatkozó észrevételei (5) a következőképpen foglalhatók össze:

Megjegyezték, hogy a Bizottság továbbra is szilárd álláspontot képvisel, amely nem mutatja a nyitottság és az egyeztetés szellemét. Megköszönték az ombudsman támogatását. Kijelentették, hogy a baráti megoldásra irányuló javaslata legitimálta a megközelítésüket. Nagyon csalódottak voltak, amikor megjegyezték, hogy ennek a javaslatnak valószínűleg nem lesz eredménye.

A panaszosok hangsúlyozták, hogy a Bizottság határozata téves feltételezésen alapult. Azt állították, hogy P. felvételi helye Párizs, és ezért a 17. cikk értelmében jogosult a teljes napidíjra és a havi pótlékra. Megemlítették, hogy a közelmúltban a Személyzeti és Igazgatási Főigazgatóság (DG Admin) beleegyezett abba, hogy felülvizsgálja egy holland KNSZ ügyét, akinek férje a holland állandó képviselőn dolgozott Brüsszelben. Teljes napidíjban részesült. Úgy vélték, hogy P. asszony hasonló helyzetben van. Kirendelési kérelmének időpontjában férje egy másik tagállamban vagy egy nemzetközi szervezetnél (a továbbiakban: Bizottság) dolgozott.

Úgy vélték, hogy a közöttük és a Bizottság között folyamatban lévő jogvita hossza, a Bizottság ismételt elutasítása és a szóban forgó összeg megakadályozta, hogy a Bizottság felülvizsgálja

álláspontját.

A panaszosok jelezték, hogy a CLENAD (6) az Admin Főigazgatósággal folytatott megbeszélések során létrehozott egy, a KNSZ-párokkal foglalkozó munkacsoportot.

Megismételték, hogy diszkriminatív a knsz családi állapotát figyelembe venni a támogatás odaítélése előtt. Úgy tűnik továbbá, hogy az esélyegyenlőség elve nehezen összeegyeztethető a házastársakkal szembeni diszkriminatív magatartással. Mrs. P. toborzása nincs kapcsolatban azzal a ténnyel, hogy házas volt. Azon tűnődtek, hogy Mrs. P.-nek el kellett volna-e válnia, vagy egyedül kellett volna maradnia, hogy ugyanolyan jogokkal rendelkezzen, mint a férje.

A panaszosok ragaszkodtak ahhoz a tényhez, hogy a köztük és a közigazgatási főigazgatóság között fennálló vita nem tántorította el P. asszonyt attól, hogy az Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóságon dolgozzon, ahol nagyon érdekes és gazdagító munkát végzett.

Remélték, hogy az ombudsman továbbra is megpróbál megoldást találni.

Az észrevételeket átmásolták a francia hatóságokhoz és a Bizottsághoz.

Az ombudsman levele Kallas biztoshoz

2005. december 15-én, a Bizottság által 2005 novemberében elfogadott, az ombudsman vizsgálatainak kezelésére irányuló új belső eljárás szellemében (7) az ombudsman levelet intézett Kallas biztoshoz, amelyben kérte, hogy személyesen vegyen részt a panasz kielégítő kimenetelének elérésében.

Levelében az ombudsman először is rámutatott, hogy a C(2002)1559 határozat felváltásával a Bizottság hallgatólagosan elismerte, hogy hivatali visszásság történt, és lépéseket tett a mögöttes rendszerszintű probléma orvoslása érdekében.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a barátságos megoldásra irányuló javaslatának elutasításával a Bizottság a panaszosok törvényes jogaira vonatkozó álláspontjára támaszkodott. E tekintetben az ombudsman felhívta a biztos figyelmét az Elsőfokú Bíróság két ítéletének relevanciájára. Az első ítélet megállapította, hogy az ombudsman hivatali visszásság megállapítása nem jelenti automatikusan azt, hogy olyan jogellenes magatartásról van szó, amelyet bíróság szankcionálhat (8). A második ítélet megállapította, hogy a Tanácsnak az ombudsman ajánlásának elfogadásáról szóló határozata az adott esetre korlátozódott (9).

Az ombudsman ezt követően kifejtette, hogy véleménye szerint a jelen ügyben a panaszosoknak megalapozottan kell úgy tekinteniük, hogy nem tisztességes bánásmódban részesültek, mivel lényegében úgy kezelték őket, mintha a C(2004)577 határozat a releváns időpontban lett volna hatályban, nem pedig a C(2002)1559. sz. hibás határozat. Az ombudsman azt javasolta, hogy ilyen körülmények között helyénvaló lenne, ha a Bizottság ex gratia kifizetést ajánlana fel a panaszosoknak.

Végezetül az ombudsman kifejezte azon álláspontját, hogy a Bizottságnak lehetősége lesz arra, hogy módosítsa az eddigi álláspontját annak érdekében, hogy bizonyítsa az ombudsmannal

való együttműködésre való hajlandóságát.

2006. január 12-én az ombudsman találkozót tartott Siim Kallasszal, a Bizottság alelnökével, amelyen a biztos kijelentette, hogy az ügyet a Bizottság újra megvizsgálja.

Kallas biztos írásbeli válasza

Az ombudsman 2005. december 15-i levelére adott írásbeli válaszában Kallas biztos kijelentette, hogy a Bizottság által a KNSZ-ekről szóló határozatainak értelmezése ebben a konkrét ügyben teljes mértékben helyes. Úgy véli, hogy a Bizottság határozatának e kérdésre vonatkozó rendelkezései egyértelműek, és hogy a Bizottság jogszerűen alkalmazta azokat. Sajnálattal fejezi ki amiatt, hogy a határozat eredeti angol nyelvű szövegének francia fordításában sajnálatos hiba történt, amelyet azóta helyesbítettek. Ugyanakkor úgy vélte, hogy a hiba nem indokol semmilyen pénzügyi ellentételezést. E körülmények között sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem értett egyet a panaszosok részére ex gratia kifizetésre irányuló javaslattal.

A panaszosok észrevételei Kallas biztos válaszával kapcsolatban

A panaszosok (10) csalódottan jegyezték meg, hogy a Bizottság fenntartotta álláspontját. Emlékeztettek néhány olyan elvre, amelyet alapvetőnek tartottak: a párbeszéd, az európai ombudsman tiszteletben tartásának, a megkülönböztetésmentességnek, az egyenlő bánásmódnak és a megfelelő ügyintézésnek az elvei. Jelezték, hogy P.-nek a Bizottsággal kötött szerződése 2006 júniusának végén megszűnik. Arra kérték az ombudsmant, hogy folytassa az eljárást, és megismételték, hogy az azonos helyzetben lévő más személyek megkapták a Bizottság eredeti határozatának felülvizsgálatát.

A HATÁROZAT

A panaszosok francia állampolgárságú házaspár, akik a Bizottságnál kirendelt nemzeti szakértőként („SNE”) dolgoznak. Panaszuk a feleségnek a 2002. április 30-i C(2002)1559 bizottsági határozat szerinti támogatásra való jogosultságára vonatkozik.

1 Az állítólagos hátrányos megkülönböztetés

1.1 A panaszosok azt állították, hogy a C(2002)1559 bizottsági határozat hátrányos megkülönböztetést alkalmazott a házaspárokkal szemben. Állításuk alátámasztására felhívták a figyelmet arra, hogy a határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontja, amely a vélelmezett lakóhelyre vonatkozik, nem alkalmazandó a nem házas párokra, azon KNSZ-ekre, akiknek házastársa a kirendelést követően Brüsszelbe érkezik, vagy a korábban Brüsszelben található nagykövetségeken és állandó képviseleteken dolgozó nemzeti szakértőkre. Ezenkívül csak arra a házastársra vonatkozik, aki az utolsó kirendelésre kerül, és nem eredményez egyenlő csökkentést mindkét házastárs számára.

1.2 Véleményében az Európai Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vonatkozó szabályok nem diszkriminatívak a házaspárokkal szemben, mivel analógia útján minden hivatalossá vált élettársi kapcsolatra alkalmazandók, amelyet a KNSZ illetékes nemzeti jogszabályai ilyenként ismernek el. Továbbá, ha a Brüsszelben élő házastárs knsz, a rendelkezések erre a személyre vonatkoznak. Ha a Brüsszelben élő házastárs nem KNSZ, a rendelkezések nem alkalmazhatók. Végezetül a bizottsági határozat kifejezetten kizárja e szabály alkalmazása alól a brüsszeli

nagykövetségeken vagy állandó képvisleteken felvett KNSZ-eket.

1.3 Az ombudsman emlékeztet az Alapjogi Charta 21. cikkére, amely kimondja, hogy: „*tilos bármilyen megkülönböztetés, például nem, fajon, bőrszínen, etnikai vagy társadalmi származáson, genetikai tulajdonságon, nyelven, valláson vagy meggyőződésen, politikai vagy más véleményen, nemzeti kisebbséghez tartozáson, vagyoni helyzeten, születésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés.*” Az Európai Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérően kezelni, és a különböző helyzeteket nem szabad egyformán kezelni, kivéve, ha az ilyen különbségtétel objektíve indokolt (11) .

1.4 Ami a 20. cikk (3) bekezdésének b) pontját illeti, az ombudsman tudomásul veszi az Európai Bizottság azon kijelentését, hogy ezt a rendelkezést analógia útján alkalmazza minden hivatalossá vált partnerségre, amelyet annak az államnak a vonatkozó nemzeti jogszabályai ismernek el, amelyhez a KNSZ tartozik.

1.5 Ami a brüsszeli nagykövetségeken vagy állandó képvisleteken felvett KNSZ-eket illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a bizottsági határozat kizárja őket e szabály alkalmazása alól. Az ombudsman úgy véli, hogy ésszerű, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a brüsszeli nagykövetségeken vagy állandó képvisleteken felvett KNSZ-ek helyzete eltér a panaszosok helyzetétől. Az ombudsman e tekintetben emlékeztet arra, hogy az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata a VII. melléklet 4. cikkében hasonló rendelkezést tartalmaz, amely kimondja, hogy: „*a külföldi munkavégzési támogatást (...) a tisztviselőknek kell kifizetni. E rendelkezés alkalmazásában egy másik állam vagy nemzetközi szervezet számára végzett munkából eredő körülményeket nem kell figyelembe venni (...).*”

1.6 Ami P. férjéhez viszonyított helyzetét illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy azokat hasonló feltételek mellett vették fel, azzal a kivétellel, hogy D.-t a Bizottság egy hónappal P. előtt vette fel. Az ombudsman azt is megjegyzi, hogy a személyzeti szabályzat külön rendelkezéseket tartalmaz a házasságban élő tisztviselőkre vonatkozóan. Például 2004. május 1-je előtt a személyzeti szabályzat VII. mellékletének a napidíjról szóló 10. cikke kimondja, hogy „*amennyiben az Európai Közösségek tisztviselőinek minősülő férj és feleség egyaránt jogosultak napidíjra, az első két oszlopban feltüntetett ráták csak arra a személyre vonatkoznak, akinek alapilletménye a magasabb. A másik két oszlopban feltüntetett arányokat a másik személyre kell alkalmazni. (...)* Azokban az esetekben, amikor az Európai Közösségek tisztviselőinek minősülő férj és feleség egyaránt jogosult az alapellátásra, a b) pontban meghatározott időtartamot kell alkalmazni arra a személyre, akinek az alapilletménye a magasabb. Az a) pontban meghatározott időtartamot a másik személyre kell alkalmazni.” Az új személyzeti szabályzat hasonló rendelkezéssel rendelkezik. Ilyen körülmények között az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság indokolt volt hasonló megközelítést alkalmazni a szóban forgó határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontjában.

1.7 A fentiek fényében az ombudsman a panasz e vonatkozásával kapcsolatban nem állapít meg hivatali visszasságot.

2 Az arra vonatkozó kérelem, hogy a vélelmezett lakóhely Párizs legyen

2.1 Az Európai Bizottság tájékoztatta P.-t arról, hogy a napidíjnak csak 25%-át kapja meg, mivel a tartózkodási helye a kirendelés helye, azaz Brüsszel. A panaszosok azt állították, hogy a Bizottság nem felelt meg 2002. április 30-i határozatának, különösen annak 17. cikkének, és azt állították, hogy mivel P. P. felvételének helye Párizs, a teljes napidíjat meg kellene kapnia.

2.2 Véleményében az Európai Bizottság rámutatott arra, hogy P.-t a 2002. április 30-i C(2002)1559 bizottsági határozat 20. cikke (3) bekezdése b) pontjának rendelkezései alapján rendelték ki. Hozzátette, hogy férje fő lakóhelye Brüsszel volt, és így tartózkodási helye is Brüsszel. A tartózkodási helye és a kirendelés helye azonos volt, így csak a csökkentett juttatásokra volt jogosult.

2.3 A fent kifejtett okok miatt az ombudsman barátságos megoldást javasolt az Európai Bizottságnak, amelyben azt javasolta, hogy az Európai Bizottság fontolja meg P. asszonynak a) a 17. cikk francia változata szerint öt megillető teljes napidíj kifizetését, valamint b) a 18. cikk angol és francia változata szerint öt megillető kiegészítő átalánytámogatást. Javasolja továbbá, hogy a Bizottság a javaslatra adott válaszában vegye figyelembe a 17. cikk (1) bekezdése szerinti havi pótlék kérdését.

2.4 Az Európai Bizottság elutasította az ombudsman javaslatát. Úgy ítélte meg, hogy a határozat kibocsátójának szándéka (amelyet az angol és a német szöveg helyesen fogalmazott meg) az volt, hogy kizárja a magasabb összegű juttatás kifizetését, amikor a szakértőt olyan helyre rendelték ki, ahol házastársa már letelepedett. A Bizottság elismerte, hogy a határozat francia változatában fordítási hiba történt, amely a „kvázi lakóhely” helyett a „felvétel helye” kifejezésre utalt, de úgy ítélte meg, hogy az nem teremthet jogi jogot, és nem minősül hivatali visszásságnak. Ami a 17. cikk (1) bekezdése szerinti havi pótlékot illeti, a Bizottság a 2005. március 22-i bizottsági határozattal (12) módosított C(2004)577 bizottsági határozatra hivatkozva úgy ítélte meg, hogy a panaszosnak megítélendő összeg nulla.

2.5 2005 decemberében az ombudsman levelet intézett Kallas biztoshoz, amelyben személyes közreműködését kérte a panasz kielégítő elbírálásában. Az ombudsman azt javasolta, hogy helyénvaló lenne, ha a Bizottság ex gratia kifizetést ajánlana fel a panaszosoknak, és azon a véleményen volt, hogy a Bizottság módosíthatja az addig elfogadott álláspontját annak érdekében, hogy bizonyítsa az ombudsmannal való együttműködésre való hajlandóságát.

2.6 A biztos által aláírt válasz arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Európai Bizottság helyesen értelmezte az alkalmazandó szabályokat, és elutasította az ombudsman arra irányuló javaslatát, hogy ex gratia kifizetést nyújtsanak a panaszosoknak.

2.7 Az ombudsman úgy véli, hogy az Európai Bizottság igazságtalanul járt el azáltal, hogy a panaszosokat lényegében úgy kezelte, mintha a C(2004)577 határozat a hibás C(2002)1559 határozat helyébe lépett volna. Ez hivatali visszasság esete.

3 Következtetés

3.1 Az ombudsmannak a panasszal kapcsolatos vizsgálatai alapján a következő kritikai megjegyzést kell tenni:

A Bizottság igazságtalanul járt el, amikor a panaszosokat lényegében úgy kezelte, mintha a C(2004)577 határozat nem a hibás C(2002)1559 határozat lenne hatályban a releváns időpontban. Ez hivatali visszásság esete.

3.2 Az ombudsman gondosan megvizsgálta a következő lépést ebben az ügyben, figyelembe véve azt a tényt, hogy az Európai Bizottság a hibás határozat felváltásával kezelte a mögöttes rendszerszintű problémát. Tekintettel arra, hogy a Bizottság nem csupán a barátságos megoldásra irányuló javaslatot utasította el, hanem az ügy megoldására irányuló további kezdeményezést is, amelyet személyesen az illetékes biztosnak címeztek, az ombudsman úgy véli, hogy az ajánlástervezet értelmetlen lenne. Ezenkívül az ombudsman úgy véli, hogy a jelen ügyben azonosított hivatali visszásságok valószínűsíthető következményei nem kellően súlyosak ahhoz, hogy indokolják az Európai Parlamentnek szóló különjelentést. Az ombudsman ezért e határozat egy példányát megküldi a Bizottságnak, és egy rövid összefoglalót csatol a 2006. évi éves jelentéshez, amelyet az Európai Parlament elé terjesztenek. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.3 Az ombudsman azonban sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság Adminisztrációs Főigazgatósága nem használta ki ezt a lehetőséget arra, hogy bizonyítsa elkötelezettségét a megfelelő ügyintézés elvei iránt. Az ombudsman ezért az illetékes biztossal együtt meg kívánja vizsgálni, hogyan lehetne a legjobban előmozdítani a szolgálat kultúráját az érintett főigazgatóságon belül.

3.4 Az Európai Bizottság elnökét is tájékoztatni fogják erről a döntésről.

A tiéd őszintén,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) A 17. cikk (1) bekezdése franciául a következőket mondja ki: *vége egy droit, pour la durée de son détachement, à une indemnité de séjour Journalière. Távolság entre le lieu de recrutement et le lieu de détachement est égale ou inférieure à 150 km, l'indemnité est de EUR 26.25. Elle est de EUR 105 si cette distance est supérieure à 150 km. (...)* ”.

(2) A Bizottság C(2004)577 határozata (2004. február 27.) a Bizottsághoz kirendelt nemzeti szakértőkre alkalmazandó szabályokról szóló, 2003. január 31-i C(2003)406 határozattal módosított 2002. április 30-i C(2002)1559 határozat módosításáról.

(3) P. asszony válaszol az ombudsman felkérésére, hogy nyújtsa be észrevételeit.

(4) A Bizottság határozata (2005. március 22.) a nemzeti szakértőknek a Bizottsághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. február 27-i C(2004)577 bizottsági határozat módosításáról.

- (5) P. asszony válaszol az ombudsman felkérésére, hogy nyújtsa be észrevételeit.
- (6) A CLENAD a nemzeti szakértők összekötő bizottsága, amely a KNSZ-ek szövetsége.
- (7) Az elnök közleménye Wallström alelnökkel egyetértésben: Felhatalmazás az európai ombudsmannak szóló közlemények elfogadására és továbbítására, valamint a köztisztviselők európai ombudsman előtti megjelenésének engedélyezésére (SEC(2005)1227/4), 2005. október 4.
- (8) A T-219/02. és T-337/02. sz., *Lutz Herrera kontra Bizottság ügyben hozott ítélet* (EBHT-KSZ 2004., IA-319. o. és II-1407. o.) 101. pontja.
- (9) A T-371/03. sz., *Vincenzo Le Voci kontra Tanács ügyben* 2005. július 14-én hozott ítélet, az EBHT-ban még nem tették közzé, 126. pont.
- (10) P. asszony válaszolt az ombudsman felkérésére, hogy nyújtsa be észrevételeit.
- (11) A C-174/89. sz. *Hoche GmbH kontra Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung ügyben hozott ítélet* (EBHT 1990., I-02681. o.).
- (12) A Bizottság határozata (2005. március 22.) a nemzeti szakértőknek a Bizottsághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. február 27-i C(2004)577 bizottsági határozat módosításáról.